

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko D. Spółce jawnej [...] w B.
o roszczenia z umowy pożyczki,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód J. M. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] oddalającego jego apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo o zapłatę. W ocenie powoda skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ albowiem doszło do kwalifikowanego naruszenia prawa przez nienależytą wykładnię postanowień umowy i oświadczeń pisemnych, zbagatelizowania, że pozwany uznał dług i zakwalifikowanie tego uznania, jako „uznania niewłaściwego”. Poza tym zdaniem skarżącego zaskarżony wyrok jest rażąco krzywdzący i narusza zasady współżycia społecznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, nie publ.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, nie publ.).

Powód, podobnie jak w sprawie I CSK 466/16, pomimo obszernego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tej podstawie, nie wykazał w jednoznaczny sposób tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej zwłaszcza, że podniesione w tej części skargi kasacyjnej zarzuty odnoszą się w dużej części do ustaleń faktycznych i oceny dowodów, które wobec treści art. 398³ § 3 k.p.c. nie mogą stanowić podstawy skargi kasacyjnej. Poza tym, Sąd Apelacyjny dokonując wykładni i kwalifikacji pisemnych oświadczeń pozwanego ustalił jednocześnie, że w już chwili ich składania zobowiązanie pozwanego nie istniało.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego, jak w sentencji pkt 2, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. art. 391 § 1 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c.

aw
aj